

hvorvidt det kan være muligt, at Afstemningens Resultat kan forandres, men man er ogsaa berettiget til at tage Hensyn til det Onske hos ærede Medlemmer overhovedet at faae Leilighed til i et saadant Spørgsmaal at kunne afgive deres Stemmer. Jeg tror, at det er et naturligt Onske ved denne Leilighed, og det gjælder særlig for mit eget Bedkommende, da jeg desværre ikke kunde være tilstede ved 2den Behandling af denne Sag. Ved min Fraværelse gif jeg glip af en væsentlig Forbedel, og det var den, at kunne høre den høitærede Krigsministers Foredrag, hvormed han forsvarede Kanonbevillingen. Jeg har ikke kunnet høre det, og har altsaa været henvis til at læse Foredragendet i Tidendens Referat. Det har jeg ogsaa gjort med al mulig Opmærksomhed, men jeg tilstaar, at jeg af dette Foredrag har faaet det Indtryk, at det ubetinget vilde egne sig mere til at høres end til at læses; thi de Paastande, om jeg maa udtrykke mig saaledes, eller de Anstuelser, som deri yttres, forekommer mig, trænger i særlig Grad til at bæres af Dieblikkets Barme og Overbevisning for at have overbevisende Kraft. Naar man ser disse Sammentillinger og Anstuelser opstillede fort paa hvidt paa Papiret, egne de sig — ialtfald har det været saaledes for mig — mere til at udøste Livi og Kritik end just til at befæste Lilliden. Jeg skal kun nævne en saadan Udtalelse eller Paastand som den, at, naar vi faae disse Kanoner, 2 til hver af de angivne Steder, behøve vi ikke at forstrækkes for alle Europas Pantserlaader: Vi behøve ikke at frygte dem, ja knapt nok at respektere dem! Det er den høitærede Ministers Udtalelse. Han gaar videre og siger, at, saasnart blot et saadant fjendtligt Pantserfisk ses, behøver der muligvis kun at rettes et Prøveskud imod det; derefter vil Skibet være ødelagt. Jeg ser nu, at der endogsaa er opfundet Kanoner siden, som have den Ene, at Maalet ikke engang behøver at ses, men kan ødelægges endda. Jeg skal ikke dvæle ved en Udtalelse som den, at ved Anslaget af Projektilet behøver der ikke engang at slaas Gul paa det vedkommende Pantserfisk; nemlig alene Anslaget af 1,000 Punds Projektil virker ved Rytelsen saaledes, at Massinen ramler sammen og Skibet maa se at redde sig. Naar jeg læser saadanne Udtalelser, maa jeg næsten vente, at den næste Konsekvens, der bliver dragen, er den, at dette Projektil heller ikke behøver at træffe, men at det blot ved det umaadelige Lufstryk, som et saa uhyre Projektil fremkalder, vil foraarsage en eller anden revolutionær Bevægelse i Elementerne, som vil være fordærlig for Fjenden. Og

paa den anden Side, naar der bliver Spørgsmaal om Fjendens Forhold overfor disse Kanoner, skete saa tillige den mærkværdige Bevægelse, at Landet „aad dem“, saaledes at de unddroge sig fuldstændigt fra den fjendtlige Bestyrdning. Det er ganske vist en Skildring med saa glødende Farver af disse Kanoners underbare Egenheder, at jeg antager, man kunde trænge til at høre disse Paastande fremsættes med Dieblikkets Barme og ikke være henvis til blot at læse dem i Tidenden. Men paa den anden Side har man den Forbedel derved, at man bedre og roligere kan anvende sin Kritik ogsaa med Hensyn til Udsagnets Korrekthed, affet fra Livi om mulige Misforstaaelser. Nu ser jeg forøvrigt ogsaa, at disse Billeder have gjort Underværker, allerede længe inden man er kommet til Opstillingen af Kanonerne, ja endog inden de endnu ere bevilgede; thi dersom man ellers turde fæste fuld Lid til en saadan Skildring, ville de Herrer strax se, at ligesom de i Dieblikket have haft den Virkning at skyde Bevillingen til et Pantserfisk isænt, saaledes turde det vel være sandsynligt af denne Skildring, at de underbare Kanoner ville komme til at skyde enhver fremtidig Pantserfiskshygning isænt. Thi kan det blotte Anslag af et saadant Projektil tilintetgjøre ethvert Pantserfisk, antager jeg, at baade denne og kommende Rigsdage ville tage i Betænkning at anvende Millioner, 5—6 Millioner paa et Skib, der er udsat for saa frygtelige Farer, da saa baade de flydende og de faste Forter gaa med i Kjøbet. Det skal jeg kun notere under disse Kanoners Virkning. Jeg veed ikke, i hvilken Grad man kan gjøre Regning paa denne Virkning. Det er ikke mig, der opstiller disse Fremtidsbilleder, fordi jeg gjentager, at min Kritik og min Livi er bleven særlig vakt ved Skildringen af disse Kanoner, som jeg ikke er istand til at sjanke den Lillid, som den høitærede Krigsminister og Thingets Flertal har skænket dem. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at de to Ting, at overbevise og bevise for Meget, falde ikke sammen. Tværtimod, de ere ofte hinanden modsatte, og vækker man en overdreven, en falsk Lillid, saa er det jo Tilfældet, at Skuffelsen derfor bliver saa meget desto større. Jeg tror nu, at vi i vor tidligere Historie med Hensyn til Bevillinger til Forsvarsvæsenet i den Henseende have Anledning til noget at vogte os for altfor store Illusioner, jeg tror, at vi skulle søge at drage nogen Lære deraf. Jeg behøver ingenlunde den høitærede Krigsminister, at han har anbefalet sine Kanoner til Thinget, ikke fordi